

Sygn. akt VIII U 1823/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lucyna Stąsik-Żmudziak

Protokolant sądowy Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2016 roku w Lublinie

sprawy A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 13 marca 2015 roku znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VIII U 1823/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 marca 2014 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. stwierdził na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1 w związku art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015 r., Nr 121 ze zm.), że A. K. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega od dnia 27 listopada 2014 roku obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz chorobowemu. (k. 1-3 akt ZUS)

W odwołaniu od powyższej decyzji A. K. wniosła o uchylenie decyzji jako całkowicie bezprawnej i wydanej z naruszeniem przepisów Konstytucji. Podkreśliła, że wszyscy wobec prawa są równi i powinni być równo traktowani oraz nikt nie powinien być dyskryminowany z jakiegokolwiek przyczyny. Wskazała, że w dniu 27.11.2014r. zgłosiła rozpoczęcie działalności gospodarczej do (...) i w tym dniu dokonała zgłoszenia na druku (...) zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego w zakresie ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, wypadkowego oraz dobrowolnego chorobowego. Zgodnie z wpisem rozpoczęła i prowadziła działalność gospodarczą, co zostało potwierdzone w Urzędzie Skarbowym w postaci złożonego PIT - 28. W odwołaniu zacytowała fragmenty przepisów prawnych regulujących kwestię ubezpieczeń społecznych oraz ustawy o swobodzie działalności gospodarczej twierdząc, że w kontekście przytoczonych przepisów zostało udowodnione, iż decyzja została wydana z rażącym naruszeniem prawa. (k. 2-3as)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, opierając się na zarzutach postawionych wcześniej w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 14-15 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje :

A. K. w 2009 roku ukończyła studia wyższe na kierunku (...), po czym jej okresem aktywności zawodowej był 6 miesięczny staż. W lutym 2011 roku wnioskodawczyni urodziła pierwsze dziecko, w związku z czym od 14.02.2011 roku do 17.07.2011r. przebywała na urlopie macierzyńskim. Od sierpnia 2013 roku wnioskodawczyni była zarejestrowana jako bezrobotna.

Z dniem 27 listopada 2014 roku wnioskodawczyni zgłosiła do (...) rozpoczęcie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej A. K. Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe w zakresie sprzedaży detalicznej wyrobów tekstylnych, odzieży i obuwia prowadzone na straganach i targowiskach. Jako siedzibę działalności wskazała miejsce zamieszkania. Była wówczas w 8 miesiącu ciąży. Od tej daty wnioskodawczyni zgłosiła się do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Zadeklarowała maksymalną podstawę wymiaru składek. Za 4 dni listopada wykazała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 1 248,67zł. a za grudzień w wysokości 9365,00zł.

02 stycznia 2015 roku urodziła dziecko i zgłosiła roszczenie o zasiłek macierzyński.

W związku z wątpliwościami co do faktu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej ZUS wszczął postępowanie wyjaśniające.

Na wezwanie organu wnioskodawczyni przedłożyła złożone w dniu 28 stycznia 2015 roku do Urzędu Skarbowego zeznanie o wysokości uzyskanego przychodu dla celów ustalenia wysokości ryczałtu z tytułu zgłoszonej pozarolniczej działalności. Wnioskodawczyni wskazała w nim, że osiągnęła przychód w kwocie 3100zł., co spowodowało zapłatę podatku ryczałtowego w wysokości 81,06zł. Przedstawiła własnoręcznie sporządzony spis z natury, z którego wynikało, że posiadała określoną ilość sztuk odzieży dziecięcej o wartości 2300zł., które stanowić miały przedmiot dalszej sprzedaży. Wnioskodawczyni przedłożyła własnoręcznie sporządzoną ewidencję przychodów, wskazującą na to, że w dniach od 02.12.2014r. do 13.12.2014r. dokonała sprzedaży osiągając przychód w kwocie 3100zł. (wpis (...) k. 6 akt ZUS, arkusz spisu z natury k. 10 au, ewidencja k. 11-12au, PIT k .13-15au).

W tym stanie rzeczy została wydana zaskarżona decyzja.

Wnioskodawczyni ani przed organem ubezpieczeniowym ani przed Sądem nie przedstawiła żadnych dowodów zakupu rzeczy, które miały być przedmiotem dalszej sprzedaży w ramach rozpoczętej w listopadzie 2014 roku działalności gospodarczej w okresie przed porodem. Początkowo nie podawała, aby przy prowadzeniu działalności gospodarczej ktoś jej pomagał. Nie było takiej sygnalizacji nawet w odwołaniu. Dopiero w maju 2015 roku ujawniła, że przy sprzedaży pomagała jej inna osoba - matka jej partnera – ojca dzieci. Zbiegło się to z wnioskiem skierowanym do ZUS o ponowne rozpatrzenie jej sprawy.

Do akt sądowych zostało dołączone oświadczenie I. D. (1), która twierdziła, że pomagała A. K. w dniach od 02.12.2014r. do 13.12.2014r. w sprzedaży towaru. Towar miał być sprzedawany w okolicach supermarketów w obrębie dzielnicy (...) z bagażnika samochodu należącego do I. D. (1). (oświadczenie k. 19 as) Jak wynikało z zeznań złożonych w toku sprawy sądowej był to jedyny okres kiedy pomagała w prowadzeniu działalności. Zasadniczo bowiem świadek przebywała poza granicami Polski, pracując we Francji przy wykonywaniu opieki nad starszymi ludźmi.

W maju 2015 roku, gdy już toczyło się postępowanie sądowe związane z wniesionym odwołaniem wnioskodawczyni zintensyfikowała swoje działania gospodarcze. Już nie pomagała babcia jej dzieci. Od maja 2015 roku do pomocy zatrudniła osobę na umowę zlecenie, która pomagała jej przy rozłożeniu towaru i sprzedaży. Osobę tą zgłosiła do ubezpieczeń społecznych ze stawką do podstawy wymiaru składek 200 złotych. (k. 23as)

Sama wnioskodawczyni także zmieniła podstawę wymiaru swoich składek deklarując minimalną podstawę z obniżoną podstawą wymiaru do 30 % wymiaru dla osób rozpoczynających prowadzenie działalności gospodarczej. Również w maju 2015 roku wnioskodawczyni zawarła umowę z biurem rachunkowym na wykonywanie obsługi księgowo-

finansowej i podatkowej. (k. 24as) Przedstawiła kilka dowodów opłaty targowej (3 z kwietnia 2015r. i jeden z maja 2015r. – k.25-26 as) Przedłożyła również podsumowanie ewidencji za rok 2015 wraz z dowodami wewnętrznymi dokonywanych w kwietniu i maju transakcji. Jak z niej wynika jedyne przychody miały miejsce w kwietniu i maju 2015 roku. (k. 27-34as) Dołączony został także jeden paragon zakupu drobnych przedmiotów z dnia 06.05.2015r. (k. 35-38as) Wnioskodawczyni przedstawiła również wybiórcze dowody opłacania składek na ubezpieczenia społeczne. (k. 39-43as)

Sukcesywnie w toku postępowania wnioskodawczyni dostarczyła dowody zawarcia umowy zlecenia z P. P. za okres czerwiec - lipiec 2015r. za wynagrodzeniem 200 zł. (k. 98-101as) Pojawiły się kolejne dowody dokonane sprzedaży w maju i czerwcu 2015r. oraz dowody na uiszczenie opłaty targowej. (k. 103-115as)

W toku postępowania sądowego wnioskodawczyni podjęła także próbę handlu internetowego. W lipcu 2015 roku zakupiła jedną partię bielizny w firmie (...) SA na kwotę 7490,88 zł. (k. 58-62as), którą zbywała na Allegro (k. 63-97as).

Jednakże wnioskodawczyni nie wystarczyło determinacji aby prowadzić działalność gospodarczą do czasu chociażby zakończenia postępowania sądowego związanego z wniesionym odwołaniem. Już w marcu 2016 roku zawiesiła zgłoszoną działalność gospodarczą i obecnie jej nie wykonuje.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

W dacie jej wydania zasadnie organ ubezpieczeniowy przyjął, iż wnioskodawczyni nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 27 listopada 2014 roku, gdyż w istocie przed porodem wnioskodawczyni nie wykonywała działalności gospodarczej.

Legalną definicję działalności gospodarczej zawiera przepis art. 2 ustawy z dnia 2 VII 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672), zgodnie z którą działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopaliny, a także działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Tradycyjnie działalność gospodarczą charakteryzuje się definiującymi ją cechami: profesjonalnością, samodzielnością, celem zarobkowym oraz podporządkowaniem regułom opłacalności i zysku (lub zasadzie racjonalnego gospodarowania), trwałością prowadzenia oraz wykonywania jej w sposób zorganizowany i uczestniczeniem w obrocie gospodarczym. Właściwości cechujące działalność gospodarczą, które powinny występować łącznie to działanie stałe, nieamatorskie i nieokazjonalne, z elementem organizacji, planowania i zawodowości rozumianej jako fachowość, znajomość rzeczy, specjalizacja (uchwała składu 7 sędziów SN z 18 VI 1991 III CZP 40/91 OSNC 1992/2/17).

Zatem ocena, czy osoba wykonuje działalność gospodarczą należy przede wszystkim do sfery ustaleń faktycznych, a dopiero następnie do ich kwalifikacji prawnej (wyrok Sądu Najwyższego – Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z 25.11.2005 roku, I UK 80/05, OSNAPiUS 2006/19 – 20/309; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 28.02.2006 roku, III AUa 1082/05). Sam wpis do ewidencji działalności gospodarczej, ma charakter deklaratoryjny – jego istnienie nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności, ale stwarza domniemanie prawne, według którego osoba wpisana do ewidencji jest traktowana jako prowadząca działalność gospodarczą. Domniemanie to może być jednak obalone w drodze przeciwdowodu.

Wobec tego nie stanowi działalności gospodarczej działalność wykonywana okresowo i sporadycznie (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 marca 1991 r., II SA 898/90, ONSA 1992, nr 3-4, poz. 58 oraz z dnia 17 września 1997 r., II SA/Wa 1089/96, Pr. Gosp. 1998, nr 1, s. 32), a także jeśli nie jest ona prowadzona w celu osiągnięcia dochodu (zarobku) rozumianego jako nadwyżka przychodów nad poniesionymi kosztami. Określenie celu zarobkowego ma wymiar subiektywny i mieści się w sferze zamiaru danego podmiotu. Zatem wykonywanie działalności gospodarczej obejmuje faktyczne wykonywanie w celu zarobkowym czynności określonych we wpisie

do ewidencji działalności gospodarczej ((...)), a także czynności zmierzających do zaistnienia takich czynności gospodarczych (czynności przygotowawczych), polegających między innymi na załatwianiu spraw urzędowych, poszukiwaniu klientów, posiadaniu lokalu i narzędzi służących do jej prowadzenia, towarów do sprzedaży w ramach działalności handlowej. Nie budzi wątpliwości, że osoba wykonująca działalność gospodarczą musi podjąć szereg czynności o charakterze organizacyjnym, których celem jest umożliwienie wykonywania tej działalności w sposób zorganizowany i ciągły. Innymi słowy prowadzenie działalności gospodarczej to także proces polegający na stworzeniu odpowiednich warunków do jej wykonywania. Przyjmuje się, że decydującego znaczenia dla uznania, czy prowadzona jest pozarolnicza działalność gospodarcza, nie ma wpis w ewidencji działalności gospodarczej, gdyż ma on jedynie charakter deklaratoryjny. Toteż możliwe jest ustalenie zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, mimo niewykreślenia jej z ewidencji działalności gospodarczej - i w konsekwencji - uchylenie obowiązku ubezpieczenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2014 r., I UK 252/13, M.P.Pr. 2014 nr 5, str. 265-268 oraz z dnia 13 listopada 2008 r., II UK 94/08, LEX nr 960472 i powołane tam orzecznictwo).

W postępowaniu wnioskodawczyni od daty zarejestrowania nie sposób dopatrzeć się cech tak rozumianej działalności.

Wnioskodawczyni jedynie formalnie dokonała zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej oraz zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, ale nie miało to związku z rzeczywistym wykonywaniem takiej działalności. Za faktyczne wykonywanie działalności nie można uznać udokumentowanej własnoręcznie kilkudniowej działalności handlowej, z której miałyby wynikać, że w ciągu 10 dni osiągnęła przychód w kwocie 3100 zł. Działalność nie miała charakteru stałego a jedynie okazjonalny. Na potrzeby uprawdopodobnienia prowadzenia działalności stworzono dokumentację z incydentalnego jej pojęcia, wyłącznie dla celów osiągnięcia spodziewanych wysokich świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Trudno mówić o zarobkowym charakterze takiej działalności, skoro same składki na ubezpieczenia społeczne przekraczały kwotę przychodu, a przecież pamiętać należy, że aby osiągnąć przychód ze sprzedaży ubrań wnioskodawczyni musiałaby najpierw ponieść koszt ich pierwotnego zakupu.

Fakt zarejestrowania działalności gospodarczej i zgłoszenie się do ubezpieczeń społecznych z wysoką podstawą wymiaru składek w celu uzyskania bardzo wysokiego zasiłku macierzyńskiego poniekąd wprost potwierdziła wnioskodawczyni w swoich zeznaniach złożonych na zakończenie postępowania, kiedy stwierdziła, że „podejmując pierwszą działalność gospodarczą zgłosiła najwyższą składkę, aby jak urodzi dziecko pomogło jej państwo, żeby nie została na lodzie”. W tym celu wnioskodawczyni zarejestrowała działalność i zadeklarowała przystąpienie do ubezpieczenia. Zdaniem Sądu wnioskodawczyni w ogóle nie miała zamiaru prowadzić działalności gospodarczej ani nie była do niej przygotowana. Przede wszystkim sam czas jej podjęcia w 8 miesiącu ciąży budzi wątpliwości co do faktycznych intencji. Nie miała też środków na jej uruchomienie. Nie sposób przyjąć, że wnioskodawczyni od 2013 roku bezrobotna, mająca na utrzymaniu dziecko posiadała oszczędności z pobieranego zasiłku dla bezrobotnych.

Samo podjęcie działalności gospodarczej w 8 miesiącu ciąży nie jest niczym nagannym i nie jest zabronione. Jednak w okolicznościach niniejszej sprawy rozpoczęcie przez wnioskodawczynię działalności w listopadzie 2014 roku jest niewiarygodne. Wnioskodawczyni twierdziła, że pomysł działalności pojawił się już wiosną 2014 roku i w tym celu w tym czasie dokonała zakupu odzieży dla dzieci. Gdyby to było prawdą to wnioskodawczyni podjęła by działalność niezwłocznie po nabyciu rzeczy, które zamierzała sprzedawać. Nieracjonalne i niewiarygodne jest, że dokonała inwestycji związanej z zakupem rzeczy do odsprzedania i oczekiwała przez kilka miesięcy na ich zbycie. Znamienne jest, że wnioskodawczyni nie posiadała żadnego dowodu zakupu rzeczy, które miałyby być przeznaczone do prowadzenia działalności. Twierdzenia, że odzież była zakupiona na bazarze w W. od obcokrajowców i że I. D. (1) negocjowała cenę nie przekonały Sądu. Również niewiarygodne dla Sądu były zeznania wnioskodawczyni, że w początkowym okresie prowadzenia działalności czyli przez okres od 02.12. do 13.12.2014 roku przy sprzedaży obwoźnej pomagała matka jej partnera. Osoba I. D. (1) pojawiła się dopiero na etapie późniejszego postępowania przed sądem, osoba ta nie była nawet wskazana w odwołaniu. Sąd nie dał wiary, że I. D. (1) sprzedawała w grudniu 2014 roku odzież przy supermarketach z bagażnika swojego samochodu razem z A. K.. Świadek jako babcia dzieci wnioskodawczyni, matka ojca dzieci, na które jej syn nie płaci alimentów, który je opuścił, była osobą zainteresowaną korzystnym rozstrzygnięciem sprawy dla wnioskodawczyni, co w ocenie Sądu istotnie rzutuje na wiarygodność jej zeznań.

W przekonaniu Sądu działania wnioskodawczynie należy podzielić na kilka etapów. Pierwszy to ten kiedy tuż przed porodem zarejestrowała działalność i zgłosiła się do ubezpieczeń społecznych. Była pewna, że samo zgłoszenie będzie wystarczającym dla uzyskania zasiłku macierzyńskiego. Gdy ZUS podjął wątpliwości co do rzeczywistego wykonywania działalności wnioskodawczynie sporządziła dokumentację, która miała uprawdopodobniać zdarzenia gospodarcze. Taki charakter miał wykonany przez nią arkusz spisu z natury czy remanent początkowy. O tym, że wnioskodawczynie była przekonana, iż samo zgłoszenie prowadzenia działalności gospodarczej oraz deklaracja ubezpieczeniowa będzie wystarczająca dla udowodnienia wykonywania działalności świadczy chociażby treść samego odwołania do Sądu, w którym wnioskodawczynie nie podniosła żadnych argumentów odnośnie prowadzonej działalności. Dopiero gdy okazało się, że jej odwołanie zostało przekazane do Sądu i ZUS nie uchyli wydanej decyzji, wnioskodawczynie po skorzystaniu z pomocy fachowego pełnomocnika rozbudowała okoliczności i zaczęła intensywnie udowadniać, że działalność jest prowadzona. W tym celu zatrudniła na umowę zlecenie osobę do pomocy przy prowadzeniu działalności, zgłosiła ją do ubezpieczeń, zaczęła zbierać dowody opłaty targowej, które świadczyłyby, że na nowo rozpoczęta działalność jest wykonywana. Później aby udowodnić, że działalność jest kontynuowana wnioskodawczynie zmieniła jej profil na handel przez Internet. Jednak pomimo dostarczenia dowodów na prowadzenie działalności gospodarczej w okresie od kwietnia 2015 roku Sąd uznał, że nie ma to wpływu na ocenę spornej działalności z okresu listopad – grudzień 2014 roku.

Sąd nie dał wiary, że miała środki na jej uruchomienie, z pewnością takimi środkami nie mogły być oszczędności z otrzymywanego w 2013 roku zasiłku dla bezrobotnych. Wnioskodawczynie jedynie skonstruowała okoliczności w grudniu 2014 roku, aby stworzyć pozory wykonywania działalności. Sąd nie dał wiary, że spisane przez nią operacje z 10 dni grudnia 2014r. świadczą o faktycznym wykonywaniu działalności gospodarczej. Jak wskazano wyżej Sąd nie dał wiary ani zeznaniom wnioskodawczynie ani zeznaniom I. D. (2), że razem sprzedawały odzież przy supermarketach z bagażnika samochodu należącego świadka. Podkreślić należy, że wnioskodawczynie poza swoimi twierdzeniami i zeznaniami I. D. (2) nie przedstawiła żadnych innych dowodów osobowych na wykonywanie działalności gospodarczej w pierwszym etapie po zarejestrowaniu. W piśmie procesowym z marca 2016 roku był wskazany jeszcze jedynie P. P. – osoba z którą zawierała umowy zlecenia od maja 2015r. Ostatecznie wniosek ten został cofnięty na rozprawie w dniu 12.12.2016r. i innych wniosków nie składano. Tymczasem zdaniem Sądu wnioskodawczynie składając dowody na prowadzenie działalności gospodarczej w 2015 roku, już z okresu po złożeniu odwołania, nie podważyła skutecznie zasadności decyzji ZUS ustalającej, że od 27 listopada 2014 roku do dnia wydania decyzji tj. 13.03.2015 roku nie podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Odwołanie A. K. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 121) Obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Zgodnie z art. 13 pkt 1 pkt tej ustawy osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

W świetle brzmienia powyższych przepisów, na gruncie niniejszej sprawy koniecznym stało się wyjaśnienie znaczenia pojęcia „wykonywanie” działalności gospodarczej w spornym okresie.

Jak wskazano wyżej Sąd uznał, że wnioskodawczynie od momentu zarejestrowania działalności faktycznie jej nie wykonywała, mimo stworzenia pozorów tej działalności. Cel zarejestrowania działalności i zgłoszenia do ubezpieczeń był jednoznaczny i nie miał rzeczywistego związku z jej prowadzeniem. Faktycznie prowadzenie działalności nastąpiło dopiero po wydaniu decyzji wyłączającej z ubezpieczeń społecznych i w rzeczywistości jedynie w celu jakby „wstecznego” udowodnienia jej wykonywania.

Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że A. K. od dnia 27 listopada 2014 roku zarejestrowała własną działalność gospodarczą ale jej aktywnie nie prowadziła. Wykazana jako wykonywana praca polegająca na sprzedaży towaru w ramach sprzedaży obwoźnej miała charakter pozorny i nie była ukierunkowana na stałe osiągnięcie dochodu z wykonywanej działalności a jedynie na uzyskanie tytułu do ubezpieczenia społecznego. Zarejestrowana działalność była w istocie martwym tworem, stworzonym wyłącznie dla potrzeb uzyskania zasiłku macierzyńskiego.

W myśl powyższych przepisów istnieją uzasadnione podstawy, aby wyłączyć wnioskodawczynię z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego rentowego i wypadkowego w okresie od 27 listopada 2014 roku do daty wydania zaskarżonej decyzji z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, gdyż w tym okresie nie wykonywała ona faktycznie takiej działalności.

Mając powyższe na uwadze oraz na podstawie powołanych przepisów i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.